

ת"פ 23397/03/19 - מדינת ישראל נגד אוסנת אבו גוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23397-03-19 מדינת ישראל נ' אבו גוש

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

אוסנת אבו גוש ע"י ב"כ עוה"ד חיים הדיה

הנאשמת

גזר דין

כתב האישום

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה ביצוע עבירה של **נהיגה פוחדת של רכב**, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מכתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 26.8.2018 בשעות הערב, התקיימה חתונה באבו גוש, תוך חסימת הכביש במקום, כאשר הוצבו במקום שולחנות וכסאות ואורחים נמצאו במקום. הנאשמת הגיעה למקום והתחוויר לה, כי אינה יכולה להגיע לביתה בשל חסימת הכביש. אז נסעה הנאשמת בתוך הרחוב, על אף שהיה חסום, תוך שהיא פוגעת בשולחנות, כאשר היא מנסה לעבור במקום. כתוצאה ממעשיה נפגע אחיו של החתן אשר קיבל מכה בגבו, ומתלונן נוסף אשר נפל וקיבל מכה בראשו. שניהם נזקקו לטיפול רפואי ואושפזו במשך הלילה בבית חולים.

מהלך הדיון

הנאשמת הודתה בכתב אישום מתוקן, כאשר הוסכם בין הצדדים, כי הנאשמת תישלח לשירות המבחן שיבחן את שאלת ההרשעה. עמדת המאשימה היא למאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעונים לעונש

כאמור הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. מחד, ב"כ המאשימה טענה כי יש להטיל על הנאשמת מאסר לריצוי בעבודות שירות על-פי מתחם המתחיל בעבודות שירות יחד עם ענישה נלווית. מאידך, הסניגור ביקש להימנע מהרשעת הנאשמת בשל נסיבותיה המינוריות, לדבריו, של העבירה, וכן לנוכח הנסיבות האישיות של הנאשמת.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינה של הנאשמת עולה כי בת 25, נשואה ואם לשתי בנות בטווח הגילים 4-5. הנאשמת סיימה 9 שנות לימוד, נעדרת עבר פלילי וכיום אינה עובדת. הנאשמת נישאה בגיל 18 לבן זוגה שבאותה עת היה בן 31, זאת על אף התנגדות אביה. כיום הזוג מתגורר בעין נקובא בדירה שכורה. במהלך השנים, עבדה הנאשמת בעבודות מזדמנות. בעבודתה האחרונה, עבדה כמטפלת במעון יום, אך לדבריה פוטרה בתחילת חודש מאי 2020, עם חזרת המעון לפעילות לאחר הסגר, בשל צמצום בכוח אדם. שירות המבחן מצוין, כי בעלה של הנאשמת עבר תאונת דרכים בשנת 2019, עקב כך סובל מבעיות רפואיות אורתופדיות, לפיכך אינו עובד וכיום הזוג מתקיים מקצבאות ביטוח לאומי. בהתייחסותה לעבירה הנוכחית, סיפרה הנאשמת, כי באותה עת בעלה ריצה עונש מאסר והיא טיפלה בבנותיה לבדה. בערב ביצוע העבירה, חזרה מהקניון בשעה מאוחרת וציינה כי הגיעה לביתה על רקע עייפות בנותיה והצורך בהחלפת חיתולים. במהלך נסיעתה הגיעה למקום והבחינה כי הרחוב חסום. לדבריה לא הייתה לה דרך אחרת להגיע לביתה לכן סברה כי תוכל לעבור בין השולחנות. עוד תיארה כי במהלך הנסיעה פגעה באחד השולחנות ושני אנשים אשר ישבו סביב השולחן, נפגעו. הנאשמת ירדה מרכבה, דרשה לשלומם וכשהבינה כי נפגעו קל, המשיכה בנסיעתה. הנאשמת אף הוסיפה כי החתונה שהתקיימה הייתה של בני משפחת אביה והנפגעים הם אחיהם של בני דודה. כן מסרה, כי הרקע להגשת התלונה נגדה היא נקמה על נישואיה לבעלה חרף סירובו של אביה. הנאשמת מסרה, כי מדובר בתאונה שהתבצעה בשוגג ושירות המבחן התרשם כי הנאשמת לא הביעה חרטה כלפי הנפגעים. עוד התרשם השירות, כי הנאשמת נוטלת אחריות חלקית למעשיה, תוך הצגת עמדה קורבנית הנובעת מתחושות אפליה עמוקות. שירות המבחן העריך, כי באותה עת הנאשמת הייתה במצוקה, בשל מאסרו של בעלה, אשר הובילה אותה לשיקול דעת לקוי והתנהלות נמהרת. הואיל והנאשמת לא הציגה פגיעה קונקרטית בתעסוקה העתידית שלה, שירות המבחן המליץ להותיר את ההרשעה על כנה ולהטיל על הנאשמת 200 שעות של"ץ לצד ענישה נלווית.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך חברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירה אותה עברה הנאשמת פוגעת בערך המוגן של שמירה על ביטחונם של הציבור, שלום נפשו וגופו, על הסדר הציבורי ועל הבטיחות בדרך. התנהגות בלתי אחראית של נהג, גוררת אחריות סיון מוגבר לו רק לו ולזולתו הקרובה, אלא לכלל משתמשי הדרך. בנסיבות העניין, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא בעבירה שכל כולה נבעה מפזיזותה, קוצר רוחה ורצונה של הנאשמת לזרז את נסיעתה, מבלי להעמיק מחשבה על השלכות מעשיה, כלפיה וכלפי זולתה. יחד עם זאת בניגוד למקרים "רגילים" של נהיגה פוזת, הנסיעה לא הייתה מהירה ולא בוצעה כדי לחמוק משוטרים אגב ביצוע עבירות; הנאשמת צריכה הייתה להימנע מן המעשים בהיותה אדם בוגר המבין את הפסול שבמעשים.

מדיניות הענישה הנוהגת - בכל הנוגע לעבירות של נהיגה פוזת, הפסיקה מלמדת על טווח ענישה רחב שתלוי בנסיבות המקרה. עונשי מאסר ולעיתים אף דו-ספרתיים. ברע"פ 6474/18 **צ'וקול** נ' **מ"י** (מיום 29.10.2018) נקבע מתחם ענישה שבין 4 ל-15 חודשי מאסר בגין מעשה של נהיגה פוזת, אגב פרשת התפרצויות. שם באישום הרלבנטי, נהג הנאשם במהירות, תוך זגזוג בין מסלולים, חציית נתיבים וניגוח ניידת משטרתית. מדובר בנסיבות חמורות ממקורו.

ברע"פ 4628/17 **טלאלקה** נ' מ"י (מיום 8.4.2018) נקבע מתחם שבין 3 ל-15 חודשי מאסר בשל נהיגה פוחזת של נאשם, שבסופו של דבר, הביא להדיפת נוסע אופניים בדרך ולהתהפכות רכבו שלו, כשהוא ונוסע נוסף נלכדו ברכב.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין של"ץ לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. מחד הנסיבות בענייננו קלות יותר מהפסיקה אליה הפניתי. מאידך היו נפגעים כתוצאה מהתנהלותה ובכך יש חומרה. עם זאת, סברתי כי בנסיבות הקונקרטיות המתחם צריך להתחיל בשל"ץ ולהסתיים בעבודות שירות ברף הגבוה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשמת כבת 25, נשואה ואם לשתי בנות קטנות; בעלה עבר תאונת דרכים ונמצא בטיפול רפואי - הומצאו מסמכים רפואיים במסגרת הטיעונים לעונש; לנאשמת אין עבר פלילי ומאז ביצוע העבירה לפני שנתיים, לא נפתחו לה תיקים חדשים; הנאשמת שיתפה פעולה עם ההליך הפלילי, הודתה בהזדמנות הראשונה ואין ספק כי נסיבות חייה אינן פשוטות. אני מקבל את הסבריה לעניין נסיבות ביצוע העבירה ואת תחושותיה בעת ביצוע העבירה, גם אם אין בכך להצדיק את המעשים. לכן אני רואה בהודאתה הודאה שלמה.

המיקום במתחם - יש למקם את הנאשמת בתחתית המתחם.

אשר לביטול ההרשעה - הפסיקה מחייבת עמידה בשני תנאים. **הראשון**, טיב העבירה, **והשני**, הוכחת נזק קונקרטי בלתי מידתי בנסיבות העניין. לטעמי, הנאשמת אינה עומדת בשני התנאים, שכן בשל קיומם של נפגעים פיזית כתוצאה מהתנהגות הנאשמת, הנסיבות אינן מאפשרות ביטול ההרשעה, ואך מובן כי לא הוכח נזק קונקרטי. יחד עם זאת, אין בהותרת ההרשעה על כנה כדי להטיל דופי ביכולותיה של הנאשמת לעבוד בכל תחום, שכן אין קשר בין הכשל הקונקרטי שלה, לבין ההיבט התעסוקתי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 200 שעות שירות לתועלת הציבור שלא יחלו לפני 1.1.2021 ע"פ תוכנית שיגיש שירות המבחן תוך 30 יום מהיום. הביצוע יהיה בפיקוח שירות המבחן והנאשמת הוזהרה כי אם לא תקיים את הצו, שירות המבחן יוכל לבקש פתיחה מחדש של העונש לרבות אפשרות מאסר;

ב. 6 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם תעבור הנאשמת את העבירה בה הורשעה במשך 18 חודשים מהיום;

ג. 12 חודשי שלילת רישיון נהיגה, וזאת על-תנאי למשך 3 שנים מהיום, לבל תעבור אותה עבירה בה הורשעה; לא מצאתי מקום לפסול את רישיונה בפועל, נוכח הנסיבות האישיות שתוארו, והיותה מי שמסיעה את בנותיה וסועדת את בעלה;

ד. 500 ₪ פיצוי לכל אחד מהמתלוננים ע"ת 1 ו-2. הפיצויים ישולמו עד ליום 1.3.2021 ואם לא ישולמו במועד, יישאו הפרשי ריבית פיגורים והצמדה כחוק.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ל' תשרי תשפ"א, 18 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.